

ଜି-୨୦ ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀ, ବିଶ୍ୱ ଦେଖିଲା ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହ୍ୟ

ଭାରତ ମଣ୍ଡପରେ କୋଣାର୍କ ଚାରୁକଳା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ବଜିଲା ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବ । ଉତ୍କଳୀୟ କଳାର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର କୁହାଯାଉଥିବା କୋଣାର୍କ ଚାରୁକଳାକୁ ଦେଖିବାକୁ ବିଶ୍ୱ । ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଆୟୋଜିତ ଜି-୨୦ ସମ୍ମିଳନୀ ଅବସରରେ କୋଣାର୍କର ଏକ ଚକର ପ୍ରତିକୃତି ବ୍ୟାଜସ୍ତ୍ରପରେ ବିଶ୍ୱ ନେତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି । ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋ ବାଇଡେନ, ବ୍ରିଟେନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରିଷି ସୁନକଙ୍କ ସମେତ ବହୁ ନେତାଙ୍କୁ ସେ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି । ଚାରୁକଳାକୁ ନିମ୍ନ ସଂରଚନା ଦେଖି ଅଭିଭୂତ ହୋଇଥିଲେ ଅତିଥି । ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବାଇଡେନଙ୍କୁ କଳାକୃତି ସମ୍ପର୍କରେ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଜି-୨୦ ଘୋଷଣାମାମା ଗୃହୀତ

ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବାଦ ସେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, କାନାଡା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ଆର୍ଜେଣ୍ଟିନା ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ, ଯୁନାଇଟେଡ ନେସନ୍ସ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୋରଦାର ଭଙ୍ଗରେ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ନଜର ମୋଦିଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି କୋଣାର୍କ ଚକ୍ର ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଓଡ଼ିଶା ଐତିହ୍ୟ ସହ ପରିଚିତ କରାଇଛନ୍ତି । ୧୩ ଶହ ଶତାବ୍ଦିରେ ନିର୍ମିତ କୋଣାର୍କ ଚକ୍ର ପୁରାତନ ଭାରତର ସମୃଦ୍ଧ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି । ଏହି କୋଣାର୍କ ଚକ୍ର ସମୟ ସହ କାଳକ୍ରମେ ଉନ୍ନତି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଧାରାକୁ ବି ସୂଚାଉଛି । ଏହା ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର

ଆଫ୍ରିକୀୟ ସଂଘକୁ ସ୍ଥାୟୀ ସଦସ୍ୟ ଘୋଷଣା

ପିପୁଲ, ପିଏ ଓ ପ୍ରସପରିଟି । ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସହନଶୀଳ, ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ କରାଯାଇଛି ସ୍ଥାନାନ୍ତ । ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ସହନଶୀଳ ଭବିଷ୍ୟତ ଲାଗି ସବୁଜ ବିକାଶ ରୁଚି, ଏକିକିଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଲାଗି ବହୁପାକ୍ଷିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବହୁମୁଖୀ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ଆଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣାମାମାରେ ହୋଇଛି ସ୍ଥାନାନ୍ତ । ଭାରତର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଜଣାଇଛନ୍ତି ସହମତି । ଭାରତ ଜି-୨୦ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇବିଦ୍ୟାୟ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କୃତିର ପୁରୁଣା ଘୋଷଣାମାମାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ଫୋର 'ପି'କୁ ଘୋଷଣାମାମାରେ ବିଆଯାଇଛି ଗୁରୁତ୍ୱ । ତାହାହେଲା ସୁନେତ, ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ପାରାଗ୍ରାମ

ଗୋଆ ଡାଆରେ ହେବ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସହର

ବେଳାଭୂମିରେ ମିଳିବ ମଦ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ବେଳାଭୂମିଗୁଡ଼ିକରେ ମଦ ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପୁଣିଥରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଗତ ୨୦୨୧ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ରାଜ୍ୟର ବେଳାଭୂମିରେ ଏକମି ମଦ ପରିବେଷଣ ନିମନ୍ତେ ଟେଣ୍ଡର ଡାକିଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରୁ କଡ଼ା ବିରୋଧ ପରେ ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ୨ ବର୍ଷ ବ୍ୟବଧାନରେ ସରକାର ବେଳାଭୂମିରେ ମଦ ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଗୋପାଳପୁର, ଚାନ୍ଦିପୁର, ତଳସାରି, ପାରାଦୀପ ଓ ସୋନାପୁର ଆଦି ବେଳାଭୂମିରେ ୧୫ଟି ବି. ସି. ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାପନ

ସବୁ ଗାଡ଼ିରେ ଲାଗିବ ଟ୍ରାକିଂ ଓ ସେଫ୍ଟି ଡିଭାଇସ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ରାଜ୍ୟରେ ସାର୍ବଜନୀନ ପରିବହନ ସେବା ଯୋଗାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଗାଡ଼ିରେ ଏଣିକି ଲୋକେସନ୍, ଟ୍ରାକିଂ ଓ ସେଫ୍ଟି ଡିଭାଇସ୍ ଜରୁରୀ । ଏହି ଡିଭାଇସ୍ ନଥିଲେ ଆସନ୍ତା ଅକ୍ଟୋବର ପହିଲାକୁ କୌଣସି ନୂଆ ଗାଡ଼ି ପଞ୍ଜିକରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ୨୦୨୩ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୩୦ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ପଞ୍ଜିକରଣ ହୋଇଛି ସମସ୍ତ ଗାଡ଼ିର ମାଲିକମାନେ ୨୦୨୩ ଡିସେମ୍ବର ୩୧ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଗାଡ଼ିରେ ଏହି ଡିଭାଇସ୍ ଲଗାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନର ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ବୋର୍ଡିଂ ଜାରି କରି ପରିବହନ ସେବା ଯୋଗାଉଥିବା ଗାଡ଼ିରେ ଡେଇଁଲ, ଲୋକେସନ୍, ଟ୍ରାକିଂ ଡିଭାଇସ୍

ଶକ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନଙ୍କ ଜବାବ

'ମୁଁ କାହିଁକି ଦଳ ଛାଡ଼ିବି'

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଶକ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ଦେବ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଲେଖିଥିବା 'ସଂପାଦକୀୟ ଆତ୍ମବିଚାର ପ୍ରଶାସକ ଓ ଅସହାୟ ରାଜନେତା' ପୁସ୍ତକରେ ବୟାନ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପଦ୍ଧତିରେ ସମସ୍ତେ ମତ ରଖି ପାରିବେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦଳରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଦଳକୁ ବିଧାୟକ ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଉକ୍ତ ଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କି ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମାଲୋଚନା ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଆସୁଥିବା ବେଳେ କି ? ବିକେନ୍ଦ୍ର ସେନାଙ୍କୁ କହିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମୂଳକ । ଏହାକୁ ବାଲିକେଳି ବୋଲି କୁହାଯିବ । ସେ ଦଳକୁ ବାହାରି ଯାଇ

ବକ୍ସବାଣୀ

ଉଣିଆ ଭାରତ ଖେଳଟା ଚାଲୁ ପୁଲୁବାଣୀ କାଷ୍ଠ ନ ହଉ ଆଉ ଶାସନ କରନ୍ତୁ ମରିବା ଯାଏଁ ସୈନିକ ଜୀବନ ଆଉ ନ ଯାଇ ମାଳତୀକୁ ବିକି ରଖିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ପରେ ଚାହୁଁ ବିଅଧି ସାଙ୍ଗି ଏଇଥିରେ ଆମ ପେଟ କି ପୁରେ ବିକାଶ କରମ ହଉଛି କାହିଁ ମୂର୍ଖକୁ ଗାଦୀରେ ବସେଇ ଦେଇ ନାଚନ୍ତି ମାଳତୀ ତା ଥେଇ ଥେଇ ।

ଓଡ଼ିଶା ପାଇକ ଏକାଡେମୀ ଓ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ

ଖୋର୍ଦ୍ଧାରେ ହେବ ପାଇକ ଏକାଡେମୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇକ ଏକାଡେମୀ ଓ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ । ଏହାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ଗୌରବମୟ ପାଇକ ପରମ୍ପରାକୁ ସାମୁହିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଗୁରୁ କେନ୍ଦ୍ରରୂପେ ମହାପାତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଭାଷାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ । ଓଡ଼ିଶା ପାଇକ ଏକାଡେମୀ ଓ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପାଇକ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ପ୍ରସାର ପ୍ରସାରରେ ବେଶ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆଶାପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପାଇକ ସାମୁହିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଜରିଆରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ସହିତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ଗବେଷଣାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ । ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାତ୍ର ବୃତ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ସାଂସଦ ଅପରାଜିତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ

ଜବରଦଖଲ ହୋଇଥିବାର ସ୍ୱୀକାର କଲେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଶେଷରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସାଂସଦ ଅପରାଜିତା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକୁ ସତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାର । ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଚିଠିରେ ଏନେଇ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଜବରଦଖଲ ହଟାଇ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ତେରାସ ଷ୍ଟୁଡ୍ ଜଳସେଚନ କେନାଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ତହସିଲଦାର ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯତ୍ନ ସହାୟତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି କେନାଲ ଜବରଦଖଲ ହୋଇଥିଲେ ବି କାହିଁକି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଗଲା ନାହିଁ, ସେନେଇ ଜବାବ ରଖିବାକୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରବରେ ତେରାସ ଷ୍ଟୁଡ୍ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ଚାଷ ଜମିକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ପାଣି ଆସିପାରୁନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ

ଅସାଧୁ ଯନ୍ତ୍ରୀ-ଠିକାଦାରଙ୍କ ମଧୁଚନ୍ଦ୍ରିକା; କାମରେ ଲାଗୁନି ପାଣିଟାଙ୍କି

ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପିଇବା ପାଣି ସାତସପନ

ଜଗତସିଂହପୁର, (ସରୋଜ ଦାଶ) : କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟସରକାର ସହଯୋଗୀ ତଥା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଧ ପାନୀୟ ଜଳ ପହଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ବସୁଥା ଯୋଜନା ମଧ୍ୟମରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାଣି ଟାଙ୍କି ନିର୍ମାଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ମାନଙ୍କରେ ପାଇପ ବିଛା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଅସାଧୁ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଠିକାଦାରଙ୍କ ନିମ୍ନମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ଉକ୍ତ ଯୋଜନାରେ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପାନୀୟ ଜଳ ପହଞ୍ଚିବା ସାତସପନ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏହି ପରି ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାର ରଘୁନାଥପୁର ବ୍ଲକ ଅଧିନସ୍ଥ ଜଗତସିଂହପୁର ପଞ୍ଚାୟତରେ ୧୯୯୯ ଓଡ଼ିଆ ମହେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଛକ ନିକଟରେ ବସୁଥା ଯୋଜନାରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ପାଣିଟାଙ୍କି ୨୦୧୨-୧୩ମସିହାରୁ ଜଳ ଓ ପରିମଳ ବିଭାଗ ରଘୁନାଥପୁର ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଓ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ଆଜକୁ ୨ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱହେବ ପାଣିଟାଙ୍କି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ୧୩ଗୋଟି ଖୁଣ୍ଟରେ ପାନୀୟ ଜଳ ପାଇପ ବିଛା କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାତଗୋଟି ଜଳମୁଖା ତିଆରି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୩ଗୋଟି ଖୁଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରୁ ୧୦ଗୋଟି ଖୁଣ୍ଟରେ ଲୋକମାନେ ପାଣି ପାଇବା ସାଧ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସରପଞ୍ଚ ଜଗତସିଂହପୁର ତଥା ସମିତିସଭା ଓ ଖୁଣ୍ଟ ସଭ୍ୟମାନେ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଜନଶୁଣାଣି ଶିବିରରେ ଯତ୍ନ ଓ

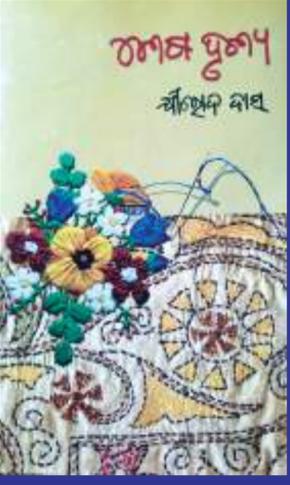
ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ

ଶ୍ରୀରୋଚ ଦାସ

ଭାଗ-୧୧

(ପୂର୍ବପ୍ରକାଶ ଉଦ୍ଭାବ)

ତାଙ୍କ ସମୟରେ ତ ଜଣେ ସମ୍ଭାରୋଗୀକୁ ତା ବେଡ୍ ଉପରେ ଏକ ଚିଡ଼ିଆପ କାମୁଡ଼ିବାରୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଏବେ ତ କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ପରିସର ଚିକିତ୍ସିକ ମାର୍ବିଲରେ ଶୋଭା ପାଉଛି। ଅନେକ ନୂଆ ଓ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବିଭାଗ ଖୋଲିବା ସହିତ ହସ୍ପିଟାଲର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି।

ସମୟର ଚକ୍ର ଭିତରେ ସାମାନ୍ୟ ଏକ କ୍ରୀତନକ ଭଳି ମଣିଷ ଯାହା ଆତୟାତ ହେଉଛି। ଗାଢ଼ ଭିତରେ ନିରବରେ ବସିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଶୁଭକାନ୍ତ।

ଯେଉଁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ସେ ଏକଦା ଜଣେ ସମ୍ଭାରୋଗୀର ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିଲେ, ସେଇ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥାନ ଥିଲା।

ବଳାକୃତ ଝିଅଟିକୁ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ! ଭାଗ୍ୟର କି ବିତରଣ! ସମୟର କି କ୍ରୁର ପରିହାସ ତତେ! ସଂକ୍ରମଣ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଶାନ୍ତ, ସରଳ, ସଂଭ୍ରାନ୍ତ ମଣିଷକୁ କେଉଁଠି ନେଇ କେଉଁଠାରେ ଯୋପାଡ଼ିଲାଣି, ଦେଖ! କେତେ ବଳବାନ ଏ ସମୟ! କେତେ ବେଦନ୍ତୀ ଆଉ ବେଜମାନ ସତେ!

ସମୟ କେବେ ବେଦନ୍ତୀ ଆଉ ବେଜମାନ ହୋଇପାରେନା - ଶୁଭକାନ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମା କହିଲା : ତାହା ସ୍ଥିର ଅଥଚ ପ୍ରବହମାନ। ତାହା କ୍ରୁର ଅଥଚ କ୍ଷମାଶୀଳ। ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଥଚ ଶାନ୍ତ। ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ହିଁ ବେଜମାନ, ବେଦନ୍ତୀ। ସମୟ ତାକୁ ଯେତେ ସୁଦିଆ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ବି, ଯେତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ବି, ଯେତେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କଲେ ବି ସେ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ପାରେନା କିମ୍ବା କିଛି ବି ଶିକ୍ଷା କରିପାରେନା। କିଛି ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟେନା ତା' ପ୍ରକୃତିର।

ଯେତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ବି, ଯେତେ ଆକ୍ରମଣ ଅନୁଭବ କଲେ ବି ନିଜକୁ ସାମାନ୍ୟ ବି ସୁଧାରି ପାରିଲା କି ସଂକ୍ରମଣ! କିଛି ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କି ତା'ର ବ୍ୟବହାର ଓ ଗାଳିଚକନରେ! ଭାରି ଶାନ୍ତ ଓ ସୁଧାର ଭାବରେ ବିଚିଥିଲା ତା ପିଲାଦିନ। ସେମାନଙ୍କ ବିବାହର ଏଗାର ବର୍ଷ ପରେ ସଂସାରକୁ ଆସିଥିବା ଯେ ପିଲାଟି ପାଇଁ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ଉପରୁ ଆସୁ ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ସଂ-ରୋଗ ଓ ପ୍ରସୂତି ବିଭାଗର ସୁନାମଧନ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭାବରେ କେତେକେତେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧ୍ୟା ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିବା ଖୋଦ୍ ଶୁଭକାନ୍ତ କିନ୍ତୁ ନିଜ ବେଳକୁ ହାରି ଯାଇଥିଲେ।

ଅନେକ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ଫଳ ହେଉଛି ଏଇ ତାଙ୍କ ପୁଅ-ଏକାମ୍ର। ଏକଥା ମୁକ୍ତ

କଣ୍ଠରେ ବାରମ୍ବାର ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ। ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ବୟସରେ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମ। ଆନନ୍ଦର ଅତିଶୟରେ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁଙ୍କ ଗୋଡ଼ ତଳେ ଲାଗୁ ନଥିଲା। ଗୋଟିଏ ସତେଜ ଫୁଲତୋଡ଼ା ଭଳି ବିଭୋର ଓ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ୱିତ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମୁହଁ। ସୁଖ ଆଉ ସମୃଦ୍ଧିରେ ଭରଣୁ ମୁହଁକୁ ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କ

ଜୀବନପାତ୍ର। ନିଃସଙ୍ଗ ଓ ରିକ୍ତ ଲାଗୁଥିବା ପୁଅବୀରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଦିଗନ୍ତବ୍ୟାପୀ ବସୁକ୍ତିମାରେ।

ପୁତ୍ର ମୋହରେ ଏକଦା ଅଧ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ। ଦୁନିଆର ସବୁ ସୁଖ, ସବୁ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ତୋଳିଥାନ୍ତି ପୁଅ ଉପରେ ଅକାଳି ପକାଇବାକୁ ସବୁବେଳେ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲେ ସେ। ତାଙ୍କର ଏଇ ଅନନ୍ୟ, ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ଏତେ ବିଶାଳ ଥିଲା ଯେ, ସେ ବାସ୍ତବିକ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ

ସବୁ ଦୁଃଖ, ସବୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା। ସବୁ ଥିଲା। ଧନ, ମାନ, ସଂଶ୍ଳାଷ୍ଟ୍ୟ, ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ସବୁ। ସ୍ୱେଦ ଓ ମନପତର ଘିଅ ମହୁରେ ଭାସୁଥିଲେ ଦୁଇଟି ମଣିଷ। ଶୁଭକାନ୍ତ ଓ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ। ଥିଲା ଗୋଟିଏ ଅଭାବବୋଧ। ତାହା ବି ପୂରଣ ହୋଇଗଲା ଦୈବାକୃପାରୁ। ଜୀବନ ଓ ସଂସାର ଭିତରେ ଆନନ୍ଦ ଭରଣୁର ମହୋତ୍ସବ ସୃଷ୍ଟି କରି,

ସବୁକ ରଙ୍ଗିନ ଫୁଲବନ୍ଧିତା ଏକଥା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା ସଂକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ଚାଲି, ଶିଳିଖିଲି ହସ, ମିଠା ମିଠା ଦରୋଟି କଥା। ଜୀବନକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରୁଥିଲା ତାର ଡରଲତାଭଳି ଚେହେରା।

ବଦଳିଗଲା ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଜୀବନର ପରିପାଟୀ। ତାଙ୍କ ଦେହ ଓ ମର୍ଦ୍ଦର ସବୁ ନିରସତା ଓ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବ ଭରଣ ହୋଇଗଲା କୁଆଡ଼େ। ସକାଳୁ ରାତି ଅଧ ଯାଏ ସେ କେବଳ ଲାଗି ରହିଥିଲେ ପୁଅର କାମରେ। ମା' ଓ ପୁଅଙ୍କ ସୁଖ ଦେଖି ଆତ୍ମବିଭୋର ହେଉଥିଲେ ଶୁଭକାନ୍ତ। ବଡ଼ ହେଉଥିଲା ସଂକ୍ରମଣ। ତତ୍ପରତା ବହୁଥିଲା ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର।

ବୋଧହୁଏ ସଂକ୍ରମଣ ସେତେବେଳେ ତିନି କି ଚାରିବର୍ଷ ହେବ। ଥରେ ଅପରାହ୍ଣରେ ଘର ଆଗରେ ସାଙ୍ଗ ପିଲାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି ଖେଳୁଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ପିଲାଙ୍କ ଦେହରେ ପିଟିହୋଇ ସଂକ୍ରମଣ ପଡ଼ିଗଲା ତଳେ। ଦୂରରୁ ଏକଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ। ଧାଇଁଆସି କାନ୍ଦୁଥିଲା ପୁଅକୁ ତଳେ ଉଠାଇ କହିଲେ-

“ତୁ ପୁଅପିଲାଟି, କାନ୍ଦୁଛୁ ଗୋଟିଏ କଣ? ଯା, ଯେଉଁ ପିଲା ତତେ ତଳେ ପକାଇଦେଲା, ଧକ୍କା ମାରି ତାକୁ ତଳେ ପକାଇଦେ...” ସଂକ୍ରମଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଦେଶ ପାଳନ କଲା ମା'ର।

(କ୍ରମଶଃ)

ଶିକ୍ଷଣ କଳିକା

ଉଦୟରାଗ ସୁମିତ୍ରା ବେହେରା

ଟିକେ ଖଟା, ଟିକେ କଷ୍ଟା ଟିକେ ରାଗ, ଟିକେ ଉତ୍ସାହରେ ସଜେଇ ହୁଏ, ତାର ସକଳ ସାମର୍ଥ୍ୟ। ଖଣ୍ଡେ ଭତିହାସକୁ କାଳଦାରେ କବର ଦେଇ ସ୍ୱରହୀନ ନିରବତାକୁ ଛନ୍ଦିଯାଇ କରିବାକୁ ରତୁଥାଏ ତନ୍ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଧୂଳିର ଚନ୍ଦର ଘୋଡ଼େଇ ନିଦରେ ଥିବା ଗଛ, ବୃକ୍ଷ, ମଣିଷ ସରିବି ଅନାହିତ ଅପେକ୍ଷାରେ ପ୍ରେମର ଯାତନାରେ।

ଧୂମା ଆକାର ରାତିକୁ ପିଠିକରି ବୁନ୍ଦରେ ପୁରୁଥିବା ଫୁଲ ପରି ମଣିଷ ପୁଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେଇ ଆଲୁଅ ଟିକକ ଭରସାରେ।

କାରିପଦା ଦୂରଭାଷ : ୭୩୭୨୮୫୭୯୯୪

ମାମୁଁଘର ଗୋଟିଏ ନିଆରା ଆକର୍ଷଣ ଥାଏ ପିଲାଦିନେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର। ଯେମିତି ବରାଦ ଅନୁଯାୟୀ ଅଜା ଆଣନ୍ତି ଖାଇବା ଦରବ ବକାରକୁ ଆଉ ସେମିତି ବରାଦ ଅନୁଯାୟୀ ଗପ କହେ ଆଜ୍ଞା। ଆଜି କଲରା ବିଷୟରେ ଗପ କହ ତ ଆଜ୍ଞା, ବଂଶାଣିବ ଆଜ୍ଞା ସେଇ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଖାଏ କଲୁରା ବେଶ୍ ଗପର ନୂଆ ସଂସ୍କରଣ। ସେମିତି ତାରା, ଫୁଲ, କିଆ, ସ୍ୱାରା, ଯୋଡ଼ ଶବ୍ଦ କହିବ ଆଜ୍ଞା ବଂଶାଣିବ ସୁନ୍ଦର ଗପଟିଏ। ସେସବୁ ଗପ ଭିତରେ ଆଜ୍ଞା ତା ନିଜ ହିସାବରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦରେ ଗପ କହେ ତାହା ଗୋଟିଏ ପେଟା। ସେ ଗପରେ ତାହାଣୀ ପେଟା ବେଳ ମୋତି ରକ୍ତ ପିଇବା ଶୁଣି ଶୁଣି ପେଟା ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ଆକର୍ଷିତତା ଜାଗେ ଲିପା ମନରେ! କି ଅପରାଧ କରିଛି କେଜାଣି ପେଟା ପକ୍ଷୀ। ବଞ୍ଚିବାର ସ୍ୱାଦ ହରେଇ, ସବୁ ବେଳେ ଦାହାଣୀ ହାତୁଡ଼ିରେ ପଡ଼ୁଛି ଅରକୁ ଥର।

ଯେତେ ଅହାରୁଆ ଗଳି, ଖୋପ ବା କୋରଡ଼ରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ! ମାମୁଁଘରୁ ଫେରିଲା ପରେ ମନରେ ପେଟା ପ୍ରତି ଥିବା ଦୁର୍ବାର ଦୁର୍ବଳତା ଲିପାକୁ ପେଟାଟିଏ ପଞ୍ଜୁରୀରେ ରଖିବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ଫଳବତୀ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାରେ, ଯେତେ ନେହୁରା ହେଲେ ବି ବାପା କହୁଥିଲେ ଅଶୁଭ ପକ୍ଷୀଟିକୁ କେହି କଣ ପୋଷା କରେ? ବୋଉ କହେ ତାକୁ ଦିନରେ ଦେଖାଯାଏନି, ବିଲେଇ ଝାମ୍ପ ମାରି ଖାଇଯିବନି ତାକୁ। ବୋଉର ସେଇ ପଦକ କଥାରେ ଲିପା ମନରେ, ପେଟାଟିଏ ପିଞ୍ଜରାବଦ୍ଧ କରିବା ନିଶା ର ଆଶା ଫୁଲ ମୌଳିଯାଇଥିଲା। ବଡ଼ ହେଲାବେଳକୁ ଆଜ୍ଞା ନଥିଲେ ସେ ପେଟା ତଳେ ଗପର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ। ତା ଛଡ଼ା ଭଲ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ, ତାପରେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ଯୁଗଳଙ୍କ ସଂସାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲିଯାଇ ଥିଲେ ପେଟା ନାମକ ଏକ ପକ୍ଷୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବିରାଟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଟିଏ ଥାଇପାରେ।

ସଂସାରିକ ଜୀବନରେ, ଅନେକ ନଡ଼ିଆ, ଗୁଆ, କଦଳୀ ଗଛ ଭିତରେ ଲିପା ଲଗେଇ ଆଆନ୍ତି ଆମ ପଣସ, ପିଲୁକି, କାମୁ ଓ ଫଳକ୍ରି ସେପେଟା ଗଛ। ପିଲାମାନେ ଚାକିରା କରି

ଦାହାଘର ପରେ ରହୁଥାନ୍ତି ଦୂରରେ। ଦିନେ ହଠାତ୍ ଅର୍ଦ୍ଧନିର୍ମିତ ତିନି ତାଲା ଉପରକୁ ପେଟାଟିଏ ଉଡ଼ି ଆସିଲା। ତା ପଛେ ପଛେ ତାହାଣୀ ଚିରିଗୁଣା, ପିତାଶୁଣୀ ପରି ନେତ୍ରାଏ କାର। କାଉଳ କା କା ରାବ ହିଁ ଜଣେଇ ଦେଇଥିଲା ପେଟାର ଅବସ୍ଥିତି ତ ଲିପା ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ଉପରକୁ। ଘରତୋଳା

ପେଟା ସୁନ୍ଦରୀ ମହାକି

ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ସିନେକ୍ସ, ବାଲି, ଗୋଡ଼ି, ଛଡ଼, ରଡ଼ ଭିତରେ ପଡ଼ିଉଠି ପେଟାଟିକୁ ଠାବ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଲାନି ସତ ହେଲେ କାଉ ଯୁଗଳଙ୍କ ସଂସାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲିଯାଇ ଥିଲେ ପେଟା ନାମକ ଏକ ପକ୍ଷୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବିରାଟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଟିଏ ଥାଇପାରେ। ସଂସାରିକ ଜୀବନରେ, ଅନେକ ନଡ଼ିଆ, ଗୁଆ, କଦଳୀ ଗଛ ଭିତରେ ଲିପା ଲଗେଇ ଆଆନ୍ତି ଆମ ପଣସ, ପିଲୁକି, କାମୁ ଓ ଫଳକ୍ରି ସେପେଟା ଗଛ। ପିଲାମାନେ ଚାକିରା କରି

ଶାଶୁ ଓ ବାପାଙ୍କ ଅନ୍ତେଷି କ୍ରିୟା କର୍ମ ସାରି ପ୍ରକୃଷ୍ଟି ହେଲା ପରେ ଲିପା ପୁଣି ଯେବେ ଚର୍ଚ୍ଚ ସହାୟତାରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପେଟାଟିର ଅବସ୍ଥିତି ଜାଣିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଉପରକୁ ଗଲେ, ପେଟାର ଆସୁ ନକର ପଡ଼ିଲା କାକିକୁଳି ଗୋଟିଏ ଠଣା ଭଳି ହୋଇଥିବା ସ୍ୱାଏ ଲାଙ୍ଗଟ ଖୋପ ଭିତରେ ଜଡ଼ସଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ପେଟାଟି। ବହୁଦିନର ଆଶା ପୂଣି ଉଜ୍ଜୀବିତ ହେଲା। ରାତିକୁ ରାତି ଚିକେନ କେଲେଇ ସାରିବା ପରର ଅବାଶିଷ୍ଟ ଘରକୁ ଆସିଲା। ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁ ଚର୍ଚ୍ଚ ପକେଇ ପେଟା

ଦୁଇଟି ପେଟାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ମନରେ କେଜାଣି କାହିଁକି ଭୟର ସଂଚାର କରୁଥିଲା

ଘର ତୋଳା କାମ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ମନକୁ ପକେଇବେ ଭାବି ଆମେ ସ୍ଥିର ଥିଲା ବେଳେ, ପେଟା ଦୁଇଟି କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରୀର ଆଗମନରେ ଅନାୟାସରେ ଉପର ତଳ ହେଉଥିଲେ। ଘରକାମ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ଦିନସାରା କୋଉଠି ଛପି ରହି, ରାତିରେ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟର ହେଉଥିଲେ। ହଜରାଶ କରୁଥିବା ମୂଷା ଉତ୍ପତ୍ତ କମିଯିବାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ପେଟା ଦୁଇଟି ବୋଲି ଆମେ ଜାଣିସାରିଥିଲୁ।

ସେଦିନ କାମ ସାରି ଫେରିବା ବେଳେ ରାଜ ମିସା ସହ ଦୁଇ ଯୁବ ଶ୍ରମିକ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କାଗଜ ପେଟି ଦେଖାଇ ଯେବେ କହିଲେ ଭଲ ମାଲ ମିଳିଛି ମାଆ। ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ଦୁଇଟି। ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୁଣିଆ ପାଖେ ଦିଆଯିବ। ସେ ଏମାନଙ୍କୁ ମାରି ଆମ ପାଇଁ ଚାକି କରନ୍ତୁ। ତାକୁ ପିଣିଲେ ସବୁ ଗ୍ରହ ବିଷ ଖଣ୍ଡନ ହେବ। ଆଜିଯାଏଁ ମିଳୁନଥିଲେ। ଯା ହେଉ ଆପଣଙ୍କ ଘରୁ ଠାବ କରି ଧରିଛୁ। ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଅମଙ୍ଗଳକୁ ବଞ୍ଚିଗଲେ। ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର କୁ ନଥିଲା ଲିପା ବା ସ୍ୱାମୀଙ୍କର। ରାତି ସାରା ଲିପା କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ପିଲାଦିନେ ଆଜ୍ଞା କହିଥିବା ଗପର ଜୀବନ୍ତ କାହାଣୀ ନିଜେ ପାଳାଟିବେ ସେ ଭାବି ନଥିଲେ। ସ୍ୱାମୀ ଯେତେ ପ୍ରବୋଧନା ଦେଲେ ବି କାହିଁକି ପ୍ରତିବାଦ କଲେ ନାହିଁ ଆମ୍ଭଗୁଣିରେ ଜର୍ଜରିତ ଲିପା ସକାଳେ ପୁଣି କାମକୁ ଆସୁଥିବା ସେ ଦୁଇ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିପାରିଲେ। କେଣେ କହୁଥିଲା, ପେଟା ନୁହେଁ ତ ସାକ୍ଷାତ ବାସ ଯେମିତି। ରାତିରେ ଗୁଣିଆ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ମାରିବ କଣ ଦେଖିଲି ତରିଗଲା। ତା ହୋସ ଉଡ଼ିଗଲା ବେଳକୁ ପେଟା ଦୁଇଟି ଚମ୍ପଟ ମାରିଥିଲେ। ଦେଖୁକୁ କାଳେ କୋଉଠି ଛୁଆ କରିଥିବେ, ମିଳିଯାଇ ପାରନ୍ତି। ଛୁଆ ତ ମିଳିନଥିଲେ। ସବୁ ଶୁଣି ଓ ଜାଣି ଲିପା କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦାର୍ଯ୍ୟନିଶ୍ୱାସ ନେଉଥିଲେ।

ସାକ୍ଷୀପୋଷା, ପୁରୀ ଦୂରଭାଷ : ୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

ରେବତୀର ବିଳାପ

ଅନସୂୟା ମହାପାତ୍ର

କାଳି ରେବତୀ ମୁଁ କେଉଁ ଏକ ଅତୀତ ପୃଷ୍ଠାରେ ପରିତପ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ମୋର ଗୁଞ୍ଜରିତ କର୍ଣ୍ଣଗୁହରରେ ତିରିଲାଟିଏ ମୁଁ ପିଠାପଣା ଅବା ଝୋଟି ଦେବାଦା ଜେଜିମାର ଏକ ଛୋଟ ଦୁନିଆରେ ବନ୍ଦୀ ବ୍ୟାସଙ୍କର ସର୍ଜନାରେ ପରାହତ ମୁଁ ଏକ ସୁସ୍ତୁପ କାହାଣୀ ବାରଣ ଥିଲା ମୋ ପାଇଁ ଜାଣିବାକୁ ଅକ୍ଷୟ ଦୁନିଆ କାଳର ସେ କଳା ଛାୟା ପୋଛିନେଲା ପିତା ମାତା ପ୍ରିୟଜନ ବାସୁଭାଇଟିକୁ ସ୍ୱାପ୍ନାତୁର ମୋ ଜୀବନ ପ୍ରଜାପତି ତେଣା ନେଇ ଉଡ଼ୁଥାଏ ଆକଟର ଓଡ଼ଣା ଟେ ଟାଣି ମୋ ଜେଜୀମା ଦାଣ୍ଡ ପିଣ୍ଡାଟାରେ ଲୋ ରେବି ଲୋ ନିଆଁ ଲୋ ରୁଲା ତାକ ତୋଲୁଅଛି ନିଜ ଅଭିମ ସ୍ୱରର ଅସହାୟ ଏକ ଅସ୍ତରାଗଟିଏ ।

ଆଜି ରେବତୀ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପୃଷ୍ଠାରେ ପରିପୁଷ୍ଟ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସମୟର ଘୁର୍ଣ୍ଣନ ଭଉଣୀରେ ମୁଁ ସଖିକିକରଣର ଧୂଳିଧାରା ଜାଣିକାଣି ଜିଗିଛି ଦୁନିଆ ମୁହିଁ ମୋର ବାହୁରକେ ଲିଭାଇ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମଣର ରେଖା ତେଜସ୍ୱି ମୁଁ ସାତଦିନିଆ ତେର ନଈ ଏ ମାଟିରୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାନ ଯାଏଁ ଅଗମ୍ୟକୁ ଗତି କରି ଲିଭିଛି ମୋ ଜେଜିମାର ସ୍ୱର ସେବା ଭଲେ ଅଗଣାରୁ ମହାକାଶ ଯାଏ ଶାସନ ଅବା ଶୁଙ୍ଖଳାର ରଞ୍ଜଧିର ହୃଦୟର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଆଦେଶରେ ସ୍ୱୟଂସିଦ୍ଧା ମୁଁ ପାରଗ ପଣରେ ଆକାଶୀ ମୋ ଉନ୍ମାଳିତ ବିକଶିତ ନାହିଁମାତ୍ର ସେହେତୁ ତିଳେ

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଦୂରଭାଷା : ୮୭୭୩୩୯୭୧୯୯

ବିଶ୍ୱାସର ବିଶ୍ୱ

ଡକ୍ଟର ମନୋରଞ୍ଜନ ବିଷୋୟା

ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ, ମାତୃପ୍ରେମ ଦେଶପ୍ରେମ କାହିଁ ? ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମାତାର ଦେହ ପଣ୍ୟ ହୁଏ ଏଠି ଭରତ ଭ୍ରାତୃର ବକ୍ଷେ ଅସିଯାତ କରି ଉନ୍ମତ୍ତ ହୁଅଇ ଆଜି ଶତାବ୍ଦୀର ଭୂତ। ବିଶ୍ୱାସର ବୀଜ ରୋପି ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ପଥେ ଉଡ଼ାନ୍ତି ବିଜୟ ବାନା । ଶତ ଶତ ଶାନ୍ତିର କପୋତ ରଞ୍ଜିତ କରନ୍ତି ସଦା ଅମରଙ୍କ ବନ୍ଧ ।

ଅଞ୍ଜନାର ପୁତ୍ର ଅନିଶା କରଇ ତପ୍ତ ରୌଦ୍ରପଥ ପରେ କରବ ତ ଜୟ ? ଅବା ଫେରି ନିରାଶ ହୃଦୟେ ସହସ୍ରାକ୍ଷି ଦନ୍ତାଘାତେ ହୋଇବ ଆକୁଳ । ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟର ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ, ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ରଞ୍ଜିତହାର ମୋ:୮୮୯୫୧୪୧୭୨୭

ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କବିତା

ବନ ଜୀବଙ୍କୁ ସ୍ୱେଦ କରି, ସଂସାର ସାଗର ଉଦ୍ଧରି। ଜୀବେ ଦୟାର ମନ୍ତ୍ର ଧରି, ସୃଷ୍ଟିକୁ ଗତ୍ ଦୃଢ଼ କରି। ଜୀବ ବଞ୍ଚିଲେ ହସେ ସୃଷ୍ଟି, ଜଙ୍ଗଲ ଥିଲେ ଯେହ୍ନେ ବୃଷ୍ଟି। ଜୀବର ଚଳନେ ସଂସାର, ଦିଶଇ ଅତି ମନୋହର। ଜଙ୍ଗଲ ବଡ଼ଲ ଯେତିକି, ଦୁନିଆ ସୁନ୍ଦର ସେତିକି। ବୃକ୍ଷ ବିହୁନେ ପୃଷ୍ଠି ନାଶ, ବୃକ୍ଷ ବହୁଲେ ହସ ହସ। ଜୀବ ଜହୁଙ୍କ ଆଶ୍ରୟକ, କରଇ ସୃଷ୍ଟିର ମଙ୍ଗଳ। ଜଙ୍ଗଲ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଦାନୀ, ଖୁସିରେ ବିଚରନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ। ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ବୃକ୍ଷ ଲତା,

ବିଭୁଙ୍କ ସୁନ୍ଦର କବିତା। ମନକୁ କଳ୍ପନା ହରାଇ, ଦିବ୍ୟ ରାବନା ଅକ୍ଷର। ବୃକ୍ଷ ହିଁ ବୃକ୍ଷର ଉପମା, ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖମା। ବୃକ୍ଷ ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କବିତା, ସୃଷ୍ଟିର ସୁନ୍ଦରା ବନିତା। ବୃକ୍ଷରେ ପ୍ରକୃତି ମଞ୍ଚିତ, ଧରାରେ ପୁତ୍ର ଭରିଣିଥ। ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଉଦ୍ଧରିବା ପାଇଁ, ବୃକ୍ଷପୋଷଣ କର ଭାଇ। ତାପ, ସନ୍ତାପ ନାଶ ଯିବ, ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବିକଳୁଣ ହୋଇବ। (ଜୀବନର ଅଭିମାନ କବିତା) ରଘୁନାଥପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମାନସ କୁମାର ରାଉତ

ଏକଦା ଭାରତର ଭାତ ହାଣ୍ଡି ଗ୍ରାମରେ ରହିଛି ଏବଂ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମର ବିକାଶ ହେଲେ ଦେଶର ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ପରେ ଗ୍ରାମର ବିକାଶ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଆଇନ ଯାହା ଦେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ବିକାଶ ପାଇଁ ଜଣେ ଜଣେ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ସରକାର ନିଯୁକ୍ତ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ଆସୁଛନ୍ତି। ଫଳରେ ଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିକାଶ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି। ୧୯୬୪ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଗ୍ରାମ ଗତିକରେ ଯୋଗାଯୋଗ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରାମ ଗତିକକୁ ପକ୍କା ସଡ଼କ ଯୋଜନାରେ ଅବଲୁକ୍ତ କରାଯାଇ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର

ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଭିତ୍ତି, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିକାଶ

ଲାଭ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ିଛି। ବଳବତ୍ତରାୟ ମେହେଟା କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ଭାରତରେ ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ନିମ୍ନସ୍ତରରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା। କେନ୍ଦ୍ର ଶାଖାକୁ ଭାଗ କରି ଲୋକାଳ ସେଲ୍ କ୍ଷମତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା। ଯାହା ଫଳରେ ୭୨ ଆମେଷମେଟ ୧୯୯୨ରେ ଏହା ଏକ ବିଳରେ ପରିଣତ ହୋଇ ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ବିଭାଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ପାଇଁ ବିଳ ପାସ କରାଯାଇଥିଲା। ପରେ ୨୪ ଏପ୍ରିଲ ୧୯୯୩ରେ ସାରା ଭାରତରେ ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠନ କରାଗଲା। ଭାରତରେ ଧାରା ୪୦ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠନ କରାଯିବା ପାଇଁ ନିୟମ କରାଯାଇଛି। ଏହାକୁ କରିବା ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅନେକ କମିଟି ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ଏଥିରେ ଅନେକାଂଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମେ ବଳବତ୍ତ ରାୟ ମେହେଟା କମିଟି

ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଯେତିକି ବିକାଶ ହେବା କଥା ଚାହା ହେଲା ନାହିଁ। ଫଳରେ ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ଜି.ଭିକେ ରାଓ କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି କମିଟି ଚାହାର ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଇଲାଯେ ବିକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦକୁ ମୁଖ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଭାବରେ ବିଚାରକୁ ନେବା ସହିତ ବିକାଶ ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ। ଏବଂ କେତେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା ପଂଚାୟତରେ ପ୍ରଣୟନ କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ତଦାରକ ମଧ୍ୟ କରିବ। ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିକାଶ ପାଇଁ ଜଣେ କମିଶନରକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ ଏବଂ ସେ ଜିଲ୍ଲାର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ଫଂଚାୟତରେ ସଠିକ ସମୟରେ ନିର୍ବାଚନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କମିଟି ଚାହାର ରିପୋର୍ଟରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଏହି କମିଟି ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପରିଷଦରେ ରହିଥିବା ପି.ଡି ପଦବୀଟି ଏବେ ବଦଳାଯାଇ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛି।

ସାରା ଦେଶରେ ଲାଗୁ କରାଯା ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା। ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ୮ଟି ରାଜ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା। ଏଥିରୁ ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହିପରି ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ୭୩ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ ସଂଶୋଧିତ ଅନୁସାରେ ଭାର ୧୧ ଧାରା ୨୪୩ ରୁ ୨୪୩ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାର ଆଇନ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି। ଏଥିରେ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଏବଂ ଛୋଟ ସଂସଦ ବା କ୍ଷେତ୍ର ହିସାବରେ ନିଆଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ କାନୁନ କରାଯାଇ ପଂଚାୟତକୁ ଗତିଶୀଳ କରାଯାଇଛି। ଏଥିରେ ୨୯ଗୋଟି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ସମ୍ପଦନା କରାଯାଇଛି। ବିଶେଷ ଗ୍ରାମସଭା ମାଧ୍ୟମରେ ପଂଚାୟତକୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି। ମାତ୍ର ଅନେକ ରାଜନୈତିକ କାରଣ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭାବ ଫଳରେ ଗ୍ରାମସଭା ମଧ୍ୟ ସଠିକ ଭାବେ କରାଯାଇପାରୁନାହିଁ। ଫଳରେ ଗ୍ରାମସଭାର ଯେଉଁଭଳି କ୍ଷମତା ରହିଛି ତାହା ସମୟକ୍ରମେ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ପ୍ରତୀକା ସଦୃଶ ହୋଇଛି। ଏବେବି ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ପଞ୍ଚାୟତର ନିଜସ୍ୱ ଗୃହ ନାହିଁ। ଏପରିକି ପଞ୍ଚାୟତରେ ଜଣେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀକୁ ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟନିବାହୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହାତ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ ନିୟମିତ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଭଲ ଦରମା ଗଠେ ନାହିଁ। ଏପରିକି ବୃକ୍ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାପ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି। ପଞ୍ଚାୟତରେ ଗ୍ରାମ ରୋଜଗାର ସେବକ ମାନଙ୍କ ମତ୍ର ୮ହଜାର ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଉଥିବା ବେଳେ ପିଆନ ମାନଙ୍କୁ ୧୫୦ରୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମାସିକ ଭାବେ ଦିଆଯାଉଛି। ସେହିପରି ପମ୍ପ ଚାଳକ ଭାବେ ଦିଆଯାଉଛି। ସେହିପରି ପମ୍ପ ଚାଳକ ମାନଙ୍କୁ ୪ହଜାରରୁ ଏବଂ ୨ହଜାର ଯଥାକ୍ରମେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି। ଏପରିକି ପଞ୍ଚାୟତରେ ତାଟା ଏଂଟ୍ର ଅପରେଟର ନାହିଁ, ଅକାଉଣ୍ଟାନ୍ଟ ନାହିଁ

ପାଇଁ ଚାହିଁବ କିଭଳି ହୋଇପାରିବ। ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ, ଶାରୀରିକ, ନ୍ୟାୟିକ ଆଦିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ନହୋଇଛି ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ସେହି ପଞ୍ଚାୟତର ବିକାଶ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିବା ଅସମ୍ଭବ। ଖାଲି କିଛି ରାଷ୍ଟ୍ର, କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଭଜା ମୁଖ ଉପରେ ଘର ଦେଇଦେଲେ ତାହା ଯେ ବିକାଶ କହିବା ସମାପ୍ତ ନୁହେଁ। ବିକାଶ ପାଇଁ ଆଧୁନିକତାଗାମକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏଥିପାଇଁ ସଠିକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ଶାରୀରିକ ବୃଦ୍ଧି ଆଦି ଅବାଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ଆଜି ତାହା ପଂଚାୟତ ମାନଙ୍କରେ ନାହିଁ। ପଂଚାୟତରେ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧି ମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ନ ରହୁଥିବାରୁ ସରକାରୀ ନିୟମ କାନୁନ ଜାଣିବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ୁଛି। ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନାହିଁ ଯେଉଁଠି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି ଶିକ୍ଷକ ନାହାନ୍ତି। ଦ୍ୟାୟନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ ସ୍ତୂଳ ନାହିଁ। କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ ନାହିଁ। ଶିଶୁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ପୁସ୍ତକ ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ। ମୌଳିକ ସୁବିଧା ସୁଖ ପାନୀୟ ଜଳ ବି ନାହିଁ। ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଆମେ ବିକଶିତ ବୋଲି କେମିତି କହିପାରିବ। କେବଳ କେତକ ମୁଖିମେୟ ଦଳାଳ ମାନେ ପଞ୍ଚାୟତକୁ କରାଯତ କରିଛନ୍ତି। ନରେଗା ଯୋଜନା ହେଉ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଯୋଜନା ରାଜନୈତିକ ଛତ୍ରଦ୍ୱାରାରେ ରହି ଏଗୁଡ଼ିକ ହାତେ ନେବା

ଲୋକାଳ ବଡ଼ିର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି। ଏପରିକି ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପଦ ଭାବେ ସରପଞ୍ଚକୁ ନିର୍ବାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ବଛାଯାଉଛି। ଅନ୍ୟପଟରେ ଜଣେ ସରକାରୀ ପଦାଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆବଶ୍ୟକେୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସରକାରୀ ଭାବେ ଭଉଣ୍ଡ ଏଥିରେ ରହୁଥିବାରୁ ଅନେକାଂଶରେ ବିକାଶ ସଠିକ ଭାବରେ ହୋଇପାରୁନାହିଁ। କାରଣ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଜଣଙ୍କ ସରକାରଙ୍କ ନିୟମକୁ ମାନି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ବେଳେ ନିର୍ବାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିବା ସରପଂଚ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଖସତା ଏବଂ ତାହାର ବିକାଶ ଦେଖି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଯାହା ଫଳରେ ଭଉଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ତାଳମେଳ ରହେନାହିଁ। ସେହିପରି ଏବେ ମୁକ୍ତ ନିର୍ବାଚନ ନୁହେଁ ବରଂ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଦ୍ୱାରା ପରୋକ୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ସରପଂଚ ମାନେ ନିର୍ବାଚନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ନିର୍ବାଚିତ ହେଉଥିବାରୁ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନରେ ବହୁଳ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବାରୁ ବିକାଶ ବଦଳରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା କିଭଳି ହାତେଲବ ସେ ନେଇ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତିତ ହେବା ସହିତ ଆସୁଥିବା ସରକାରୀ ଅର୍ଥକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବିନିଯୋଗ କରିବାରେ ହେଲା କରିଥାନ୍ତି।

ବିକାଶ ହୋଇପାରିଛି। ସେହିପରି ଦାରିଦ୍ର ଦୂରିକରଣ ଯୋଜନା ହେଉ ଅଥବା ପଞ୍ଚାୟତରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା, ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା, ବନୀକରଣ, ଅର୍ଥନୈତି ସୁଦୃଢ଼ କରଣ, ଅଧୁନିକତାଗାମକ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ, ପାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ମୁକାବିଲା, ଆଦି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି। ୧୯୬୪ ମସିହାରେ ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ୱାରା ବୃହତ୍ତର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା। ଏହାର ଲକ୍ଷ ଥିଲା ଦେଶର ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କର ବିକାଶ ସହିତ ଗ୍ରାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ମାନଙ୍କ ବିକାଶ। ହେଲେ ପଂଚାୟତ ରାଜ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତିଆରି କରିବା ଭିତରେ ଆକାଶ ପାତାଳ ପ୍ରଭେଦ ରହିଗଲା। ପ୍ରଥମକୁ ଗ୍ରାମର ଲୋକଙ୍କ ହିତ ସାଧିତ ପାଇଁ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଅର୍ଥାତ ସରପଞ୍ଚ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଉପାୟରେ ଚୟନ କରିବେ। ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ପଂଚାୟତରେ ନ୍ୟାୟ ସାଧନ ଏବଂ ଗ୍ରାମର ବିକାଶ କରବ ବୋଲି ନିୟମ ରହିଥିଲା। ସମୟ କ୍ରମେ ଏଥିରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ଚୟନ ହେଉ ଏଥିରେ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ମାନଙ୍କ ପଡ଼ିଆର ବଢ଼ିଲା। ଏବଂ ଏହା ଧିରେ ଧିରେ ଗ୍ରାମର ଲୋକଙ୍କୁ କବଳିତ କରି ଗ୍ରାମର ବିକାଶ ବଦଳରେ ନିଜର ଅଧିକ ଅର୍ଥନୈତିକ ସାମାଜିକ ବିକାଶ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ। ଫଳରେ ଗ୍ରାମରେ ସଠିକ ଭାବରେ ବିକାଶ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିନାହିଁ। ଯଦିଓ ସରକାର କେତେକ ବୃହତ୍ତର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ କେତକ ନିୟମରେ ପରିଚାଳନା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକର ଦୂରଗଣ ଚିହ୍ନ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମତା ହେଉ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

୧୯୫୭ ମସିହାରେ ଗଠନ କରାଯାଇ ପଞ୍ଚାୟତ ଅନୁଧାନ କରାଯାଇଥିଲା। ପରେ କମିଟି ତାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଏଥିରେ ପ୍ରା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ। ଏଥିରେନିମ୍ନ ସ୍ତର ପଞ୍ଚାୟତ, ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ଏହିଭଳି ତିନୋଟି ସ୍ତର ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ମତ ଦେଇଥିଲେ। ଏଥିରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସିଧାସଳଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ସହିତ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ପାଇଁ ପଞ୍ଚାୟତ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କୋନରୁ ଆସିଥିବା ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚୟନ କରାଯିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା। ଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କର ବିକାଶ ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏହାର ପ୍ରାଥମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା। ଏଥିରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦକୁ ଉପଦେଶ ଏବଂ ତଦାରକ ପାଇଁ କମିଟି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା। ଏହାକୁ ନେହେରୁ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ବେଳେ ଏହି କମିଟିର ରିପୋର୍ଟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା। ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଶୋକ ମେହେଟା କମିଟି ୧୯୭୭ରେ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା। ଏଥିରେ ପଂଚାୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସେ ତିନୋଟି ସ୍ତର ବଦଳରେ ୨ଟି ସ୍ତରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସହିତ ପଞ୍ଚାୟତ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦକୁ ନିଜ ରିପୋର୍ଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲା। ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ତର ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତର ପରେ ପଞ୍ଚାୟତର ବିକାଶକୁ ତଦାରକ କରିବ ଦରକାର ବୋଲି ଏହି କମିଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା। ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦକୁ ଗ୍ରାମର ବିକାଶ ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଦାୟି ବୋଲି କମିଟି ଦର୍ଶାଇଥିଲା। ହେଲେ ଏସବୁ ପରେ ମଧ୍ୟ

୧୯୮୬ ମସିହାରେ ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ବିଭାଗର ବିକାଶ ପାଇଁ ପୂର୍ନଦାର ଏଲ.ଏମ. ସିଙ୍ଗା କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା। କମିଟି ଅନୁଧାନ କରିବା ପରେ ୪ଟି ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିଜର ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା। ପଞ୍ଚାୟତର ଗୁଡ଼ିକକୁ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରିବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକକୁ ପୂର୍ନଗଠନ କରିବାକୁ କମିଟି ମତ ରଖିଥିଲା। ପଞ୍ଚାୟତର ସାମ୍ବିଧାନିକ କରିବାକୁ ମତ ଦେବା ସହିତ ପଂଚାୟତରେ ସଠିକ ନିତି ନିୟମରେ ନିର୍ବାଚନ କରିବା ପାଇଁ ମତ ଦେଇଥିଲା। ଅଧିକ ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷମତା ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଦିଆଯିବା ଉପରେ କମିଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା। ଶେଷରେ ନ୍ୟାୟିକ ଟ୍ରିବୁନାଲ ପଞ୍ଚାୟତ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନା କରିବା ଉପରେ କମିଟି ନିଜର ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା। ପଞ୍ଚାୟତରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶେଷ ଉନ୍ନତି ନହେବରୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପେସା ଆଇନ ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ଆଣିଥିଲେ। ଏଥିରେ ବିଶେଷ କରି ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ସହିତ ଏଥିରେ ଅନୁସୂଚିତ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ସେମାନଙ୍କ ବିକାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ। ଏହି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଗ୍ରାମ ସଭାମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁସୂଚିତ ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବିକାଶ କରିପାରିବେ। ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରିବେ। ସେମାନଙ୍କର ପୁରତାନ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଜାୟ ରଖିପାରିବେ। ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗାଇପାରିବେ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ

କିମ୍ବା ୪ଟି ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ନାହାନ୍ତି। ବାସନ୍ତରେ ପଂଚାୟତ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଏତିକି କର୍ମଚାରୀ ଅତି କମରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆନଯାଇ ଯେଉଁଠି ଅନବ୍ୟକ୍ତ ଯଥା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଦିଆଯାଉଛି। ରାତ୍ରୀ କରୁଆଳା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୨ ହଜାରରୁ ୧୮ହଜାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦିଆଯାଉଛି। ତାହାଲେ ଗ୍ରାମ ପଂଚାୟତ ଯେଉଁ ବିକାଶ ଧାରାକୁ ଆଗେଇନେବା

ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷରେ। ଏପରିକି ନିଜର ଅର୍ଥନୈତିକ ଲାଭ କରିବା ଛଡା ପଞ୍ଚାୟତର ବିକାଶ ପାଇଁ କେବେବି ଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ। ଏପରିକି ସରପଞ୍ଚ ମାନେ ମଧ୍ୟ ପକୃତ ପକ୍ଷେ କିଭଳି ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର କରିହେବ ତାହା ଉପରେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଦିଆଯାଉଛି। ଏପରିକି ସ୍ଥଳେ ପଞ୍ଚାୟତ ବିକାଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ। ୭୩ତମ ସମ୍ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ପଞ୍ଚାୟତକୁ

କରିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଟିକିଏବି ଚିନ୍ତିତ ଆଜି ତେବେ ଏଭଳି କେତକ ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ପାଇଁ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ ଭଳି ପଞ୍ଚାୟତରେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବିକାଶ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଅର୍ଥ ପରିଚାଳନର କ୍ଷମତା ଦିଆଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଅତିକମରେ ୫କଣ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୋଜିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ସବୁ ବର୍ଗର କ୍ଷମତା ସହିତ ପଞ୍ଚାୟତର ବିକାଶ ପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ପଂଚାୟତକୁ ଦେବା ସହିତ ସରପଂଚ ମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟତା ଭର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନାତ୍ମକ କରି ବଦାଉବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବେ ତାଙ୍କର କ୍ଷମତା ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି। ପଞ୍ଚାୟତର ଭିତ୍ତିଭୂମିକୁ ଆଗ ସାଜାଯିବା ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଖସତା, ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ଯଦି ଏସବୁ କରାଯାଇପାରିବ ତେବେ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବିକାଶ ସାଧିତ ହୋଇପାରିବ।

ହରିଦାସପୁର, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାକପୁର ମୋ-୭୨୦୫୨୭୬୯୯୯

ଆଜି ବି ଅଛି ଦେବୀ ତଅପୋଇଙ୍କ ଗ୍ରାମ, ରହିଛି ମା'ଙ୍କ ଐତିହ୍ୟ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ

ଆଜି ବି ରହିଛି ଦେବୀ ତଅପୋଇଙ୍କ ଗ୍ରାମ। ଆଜି ବି ରହିଛି ସେହି ଜଙ୍ଗଲ। ଯେଉଁଠି ହଜିଥିଲା ଘରମଣି। ଆଜି ବି ରହିଛି ସେହି ପ୍ରାଚୀ ତଟ। ଯେଉଁଠି ତପୋଇ କରିଥିଲେ ମଙ୍ଗଳା ପୂଜା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଭାଦ୍ରବ ମାସ ପ୍ରଥମ ରବିବାରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଦେବୀ ତପୋଇଙ୍କ ବ୍ରତ, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଖୁଦରକୁଣି ଓଷା। ୩୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମାରୀ ଝିଅ ମାନେ ଗୁଣାରେ ଏହି ବ୍ରତ କରିଥାନ୍ତି। ବିଶେଷ କରି ଏହି ବ୍ରତରେ ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜା ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଏ।

କିନ୍ତୁ ଆପଣ ମାନେ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଯେ ଏହି ତଅପୋଇଙ୍କ ଗ୍ରାମ ଆଜି ବି ଅଛି। ଆଜି ବି ରହିଛି ସେହି ବନ, ଯେଉଁଠି ତପୋଇ ତାର ଘରମଣି ନାମକ ଛେଳିକୁ ହଳାଇ କରିଥିଲା ମା ସର୍ବମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ଆରାଧନା। ଆଉ ତା ଆରାଧନାରେ ଦେବୀ ମଙ୍ଗଳା ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ତାର ସାଧବ ଭାଇ ମାନଙ୍କୁ ସବୁକ୍ଷମେ ବିଦେଶକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲେ। ଆଉ ତଅପୋଇ ତାର ଘରମଣିକୁ ପାଇଥିଲା, ଆଉ ସେବେଠୁ ରହିଛି ଏହି ଘରମଣି ଓ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ। କାକଟପୁର ବୁକ୍ ବାକପୁର ଗ୍ରାମ।

ଏହି ଗ୍ରାମର ପ୍ରଥମ ନାମ ଥିଲା ବାଣିକପୁର। ଏହି ଗ୍ରାମ ଥିଲା ସାଧବ ମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମ। ଆଜି ବି ଏହି ଗ୍ରାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟ କରି ନିଜ ଗୁରୁତରାଣ ମେଖାନ୍ତି। ବ୍ୟବସାୟ ହିଁ କେବଳ ଏହି ଗ୍ରାମବାସୀ ମାନଙ୍କ କୌଳିକ ବୃଦ୍ଧି। ଏହି ଗ୍ରାମର ତଟରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି ପ୍ରାଚୀ ନଦୀ। ଆଉ ନଦୀ କୂଳରେ ବିରାଜିତ ଅଛନ୍ତି ଜଗତଜନନୀ ମା ମଙ୍ଗଳା। ଏହି ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ପ୍ରାଚୀ ଘାଟକୁ ଆଜି ବି କୁହାଯାଏ ବୋଲତକୁଦ। କାରଣ ଏଠି ସାଧବ ମାନଙ୍କ ବୋଲତ ରୁହେ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରି ସାଧବପୁଅ ମାନେ ବାହାରିଯାନ୍ତି ବିଦେଶକୁ ନୌବାଣିକ୍ୟରେ। ଏହି ଗ୍ରାମରେ ଖୁଦୁରୁକୁଣା ଓଷା କୁମାରୀ ମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିଆରା ରୂପରେ ପାଳନ କରନ୍ତି। ଯାହା ତଅପୋଇ ଗାଁର ବାଲିକା ମାନେ ସକାଳୁ ଉଠି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଫୁଲ ତୋଳନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀରେ ସ୍ନାନ କରି ବାଲୁକା ତୋଳନ୍ତି ଆଉ ପ୍ରାଚୀ କୂଳରେ ବାଲୁକାକୁ ହଳଦୀ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରାଇ, ଧୂପ, ଦୀପ, ଫୁଲ, ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଇ ପୂଜା କରନ୍ତି। ଆଉ ତପୋଇ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ

ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରୁଥିଲେ ସେହି ନ୍ୟାୟବତୀ ମନ୍ଦିରରେ ମା' ତପୋଇଙ୍କୁ ପାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଆଉ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ମା'ଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ମାନକୋଭା ଫୁଲ ଯାଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଭୋଗ, ଝୋଟି ଚିତା, ପୁରୁକ ଝୋଟି, ଝୁଣା, ଧୂପ ଦୀପ ଦେଇ କଳସ ପୂଜା କରନ୍ତି ଆଉ ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ମାଟି ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରି ଖୁଦୁରୁକୁଣା ବ୍ରତ ବନ୍ଧି ପଡ଼ନ୍ତି ଆଉ ନିଜ ନିଜ ଭାଇ ମାନଙ୍କ ଶୁଭ କାମନା କରନ୍ତି, ଆଉ ଏହି ପୂଜା ର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହେଉଛି ତପୋଇଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଚାରଣ ପାଇଁ ଏକ ତ୍ରିକି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ତାକୁ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରନ୍ତି। ସତରେ ଆମ ଭକ୍ତମାନ ଧର୍ମୀୟ ପରମ୍ପରା ଏକ ନିଆରା, ବିଶ୍ୱାସ

ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ଭିତରେ ଅନେକ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତା ଭିତରେ କୁମାରୀ ମାନଙ୍କ ତପୋଇ ବା ଖୁଦୁରୁକୁଣା ଓଷା ନିଆରା ଓ ଅନ୍ୟତମ, କିନ୍ତୁ ଏହି ତପୋଇ ର ଗାଁ, ଜଙ୍ଗଲ ଆଉ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଆଜି ବି କାକଟପୁର ଜିତହାସ ପୁଷାରେ ପୁଷା ମଣ୍ଡନ କରିଛି ଯାହା ଅତି ଦୁର୍ଲଭ। ହିଁ ଦର୍ଶକ ବନ୍ଧୁ ଏହା ଆପଣ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ହେଉଥାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଆଉ ପୂର୍ବପୁରୁଷରୁ ରହିଥିବା ଏହି କଥା ଆଉ ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ତପୋଇର କାହାଣୀ। ଆଉ ତାର ଗ୍ରାମର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଆଉ ଜିତହାସ ଏହିଆଁ ହିଁ ପ୍ରମାଣ କରେ।

- ଶରତ କୁମାର ପରିଡା

